

er det nu en Gang dyrere at leve end noget som helst Sted i Landet, hvor vi have et Seminarium, f. Eks. paa Jonstrup. I Virkeligheden er Lønnen for Seminarie-lærere bedre, end den er for Lærere i København og Frederiksberg. Det er altsaa ikke rigtigt med Hensyn til disse to Kommuner og endnu mindre med Hensyn til andre Kommuner, at de lønne deres Lærere bedre, end Seminarielærerne ere lønede. En Lærer er ikke pekuniært set tjent med at gaa ind i Folkeskolen i Almindelighed som Lærer paa Landet eller i Købstæderne fremfor at være Seminarie-lærer. Jeg tror, at det ærede Medlem her ser forkert paa Forholdene.

Militarismens døde Haand skal jeg ikke her komme ind paa, den har ikke noget med dette Forhold at gøre. Vi have sikkert Midler nok til at lønne vore Seminarielærere tilstrækkeligt til Trods for, at vi skulle udrede Militærudgifter.

Det ærede Medlem gentog nu sine Udtalelser fra i Fjor om Forskolelærerinderne. Vi vide, at han er en stærk Modstander af hele denne Institution. Deri er jeg ikke enig med ham, og jeg er navnlig ikke enig med ham i, at vi ikke skulde kunne tage noget, der er billigt, naar det er tilstrækkeligt. Jeg tror ikke, det er nødvendigt at have Lærere og Lærerinder med den Uddannelse, der nu om Stunder gives paa Seminarierne, til at undervise Smaa-børn i 7—10 Aars Alderen eller 7—9 Aars Alderen, som det i Virkeligheden er alle Vegne, hvor man har disse Lærerkrafter: Kundskaber, sagde det ærede Medlem, stiller man ikke Fordring om ved Afgangsprøven fra Forskoleseminarierne. Ja, det er rigtigt nok, men man stiller Fordring om et tilstrækkeligt Maal af Kundskaber ved Elevernes Optagelse. Det, man uddanner dem i, er at omgaa Børn og lede dem paa de første Skridt; og dertil behøves virkelig ikke den Uddannelse, i hvert Fald ikke den Kundskabsmængde, som for-dres for at føre Børnene videre. Deri tror jeg, at vi kunne være enige.

Men der er her et Forhold, som det ærede Medlem naturligvis ikke i fuldt saa høj Grad som vi, der bo paa Landet, har Øje for. Det er dette, at vi ikke ude paa Landet med de store Afstande kunne udvikle et saadant Skolevæsen som i de tættere bebyggede Egne. Kunde man det, vilde det være rigtigt og heldigt, som det ærede Medlem sagde, at man havde Lærerkrafter, der støttede hinanden gennem alle Trinene i Uddannelsen. Men det kunne vi ikke naa. Derimod kunne vi, uden at

det bliver pekuniært uoverkommeligt, lægge Forskoler ud i de tyndt befolkede Egne, hvor Smaa-børn have for langt til det Midtpunkt, hvor Skolen maatte være, hvis man skulde samle alt Skolevæsen paa eet Sted. Der har Forskolen sin største Berettigelse. Alt i alt tror jeg, at Forskolen og Forskolelærerinderne have deres store Berettigelse, hvor det gælder om at undervise Smaa-børn, Jeg tror, de ere fuldt tilstrækkeligt kvalificerede med den Uddannelse, de nu faa paa Forskoleseminarierne, og jeg kan derfor slet ikke være enig med det ærede Medlem, naar han vil af med hele denne Institution, hvilket i Virkeligheden er hans Maal. Vi ere tværtimod tjente med den, som den bestaar, og skulde der oprettes et Forskoleseminarium mere, synes jeg, der ikke var noget ondt deri, hvis der er Trang til flere Forskolelærerinder end dem, vi nu have. Dette sidste skal jeg ikke udtale mig afgørende om, men jeg tror det for øvrigt ikke.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (M. Nielsen): Det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) og jeg blive neppe helt enige om Seminarielærernes Lønninger. Jeg mener, at særlig Begyndelseslønnen, men for øvrigt ogsaa Slutlønnen, er for ringe. Begyndelseslønnen er nemlig 1,800 Kr., og naar det ærede Medlem siger, at saa længe man kan faa første Rangs Krafter med den nuværende Løn, behøver man ikke at søge at faa Lønnen forøget, er det jo muligt, at det allerede har vist sig, at det ikke blot er vanskeligt, men at det er umuligt at faa netop de første Rangs Krafter, man kunde ønske paa Seminarierne, og dermed er allerede bevist, at den Løn, der nu ydes, ikke er stor nok. Jeg tror, at det i Løbet af nogle Aar vil vise sig nødvendigt, hvis vi ville holde Seminarierne oppe paa et nogenlunde højt Standpunkt, hvad Lærerkrafterne angaar, at forøge Lønningerne ikke saa lidt endda.

Til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) skal jeg sige, at hvis de 1½ Aar, hvori Forskolelærerinderne ere paa Seminariet, var den Tid, som de skulde bruge til at faa de nødvendige Kundskaber for at virke som Lærerinder, vilde ganske vist deres Uddannelse være meget mangelfuld. Men, som jeg for øvrigt bemærkede før, Optagelsesprøven paa Forskoleseminarierne er skærpet i meget betydelig Grad, saaledes at de unge Kvinder, der gaa ind paa Seminariet, maa besidde en stor Del af de